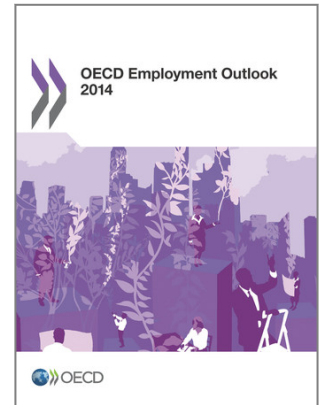

OECD *Multilingual Summaries* OECD Employment Outlook 2014

Summary in Finnish

Read the full book on: 10.1787/empl_outlook-2014-en

OECD:n työllisyyskatsaus 2014

Suomenkielinen tiivistelmä

Työmarkkinoiden elpyminen OECD-alueella on edelleen kesken.

Työllisyyden kasvun toipumisesta huolimatta työttömyysaste on monissa OECD-maissa selvästi korkeampi kuin ennen kriisiä. Työttömyyden odotetaan laskevan hieman loppuvuoden 2014 ja vuoden 2015 aikana. Korkean työttömyyden hellittämättömyys on johtanut joissakin maissa rakenteellisen työttömyyden kasvuun, joka ei välttämättä häviä automaattisesti talouskasvun kohentuessa, koska sitä on seurannut inhimillisen pääoman menetys ja työnhakumotivaation lopahtaminen, erityisesti pitkäaikaistyöttömien keskuudessa. Vuoden 2013 viimeisenä neljänenä koko OECD-alueella 17,2 miljoonaa ihmistä – yli yksi kolmesta työttömästä – oli ollut työttömänä vähintään 12 kuukautta. Melkein kaksi kertaa enemmän kuin vuonna 2007. Kun otetaan huomioon tämä kehitys, kysynnän tukemisen pitäisi olla edelleen tärkeä poliittinen päämäärä siellä, missä elpyminen ei ole ollut kovin voimakasta. Lisäksi tarvitaan vahvistettuja toimenpiteitä rakenteellisen työttömyyden taltuttamiseksi. Etusijalla tulisi olla työllisyys- ja koulutustoimenpiteet pitkäaikaistyöttömille, joilla on tyypillisesti merkittäviä esteitä työllistymiselle ja jotka todennäköisimmin poistuvat työvoimasta.

Reaalipalkkojen kasvu on hidastunut huomattavasti

Monen työpaikkansa säilyttäneen työntekijän reaalipalkka on kriisin takia noussut hitaammin tai jopa laskenut. Työttömyyden hellittämätön kasvu monissa OECD-maissa on hidastanut reaalipalkkojen kasvua huomattavasti. Tämä on monissa maissa, erityisesti euroalueella, rajoittanut yksikkötyökustannuksia ja siten tukenut ulkoista kilpailukykyä. Lisämuutokset palkkoihin, erityisesti huomioitaessa inflaatio, vaativat vaikeita palkkaleikkauksia ja voisivat lisätä työssäkäyvien köyhien määrää. Tarvitaan monenlaista politiikkaa edistämään kilpailukykyä, kasvua ja työpaikkojen luomista. Viisaan, elpymistä tukevan makrotalouspolitiikan lisäksi tarvitaan: hyödyke- ja palvelumarkkinoilla kilpailua lisääviä uudistuksia, tukea syrjäytyneille työntekijöille heidän siirtyessään uusiin töihin ja matalapalkkaisten työntekijöiden palkkojen tukemista.

Parempaa työnlaatua olisi edistettävä

Työmarkkinoiden menestystä tulisi määrittää sekä työmahdollisuuksien määrän että laadun perusteella. Poliitiikan tulisi siis edistää tilannetta, jossa olisi enemmän ja parempia työpaikkoja. On kehitetty uusi toimintakehikko, jonka avulla voidaan arvioida työn laatua kolmessa ulottuvuudessa: tulojen taso ja jakauma, työmarkkinaturva ja työympäristön laatu. Kaikissa näissä ulottuvuuksissa on suuria eroja eri maiden välillä, mutta työn laadun ja määrän välillä ei näytä olevan suurta kompromissia: jotkut maat suoriutuvat hyvin kummassakin kohdin. Työn laadussa on myös merkittäviä eroja sosioekonomisten ryhmien välillä maiden sisällä. Nuoret, matalasti koulutetut työntekijät ja määräaikaista työtä tekevät näyttävät keräävän paljon huonoja puolia. Sitä vastoin korkeasti koulutetut työntekijät löytävät helposti sekä lisää työtä että myös laadukkaita työtä. Tulotaso ja -jakauma riippuvat kasvua edistävän politiikan roolista, koulutuksen saatavuudesta ja laadusta, palkkatasoa määrittävien instituutioiden luonteesta (esim. minimipalkka, keskitetyt sopimusneuvottelut) sekä vero- ja tukijärjestelmien suunnittelusta. Työmarkkinaturva riippuu työsuhdeturvan, työttömyyskorvausjärjestelmän (työttömyyskorvaus ja eroraha)

ja aktiivisen työvoimapolitiikan vuorovaikutuksesta. Työympäristön laatua määrittävät suurelta osin työhön liittyviä terveysongelmia estävien, työterveyttä ja -turvallisuutta koskevien säädösten tehokkuus, mutta myös yhteiskunnallinen vuoropuhelu ja työnantajan yhteiskunnallinen vastuu.

Liiallinen tukeutuminen määräaikaisiin työntekijöihin on haitallista sekä yksityishenkilöille että taloudelle.

Epäsäännöllinen työ – joksi luetaan kaikki työ, jolle ei ole vakituista tai toistaiseksi voimassa olevaa sopimusta – voi tarjota työnantajille joustavuutta työvoiman sopeuttamisessa muuttuvaan taloudelliseen tilanteeseen. Se voi olla myös vapaaehtoinen valinta työntekijöille, jotka pitävät tämänkaltaisiin sopimuksiin liittyvästä joustavuudesta. Epäsäännöllisten sopimusten laajalla käytöllä voi kuitenkin olla haitallinen vaikutus sekä oikeudenmukaisuuteen että tehokkuuteen. Näillä sopimuksilla työskentelevien työntekijöiden työpaikat ovat usein epävarmempia kuin vakituisilla sopimuksilla työskentelevien työpaikat. Yrityksillä on tapana sijoittaa vähemmän epäsäännöllisiin työntekijöihin, mikä vuorostaan voi heikentää tuottavuutta ja henkisen pääoman kehitystä. Kahden maailmanlaajuista finanssikriisiä edeltävän vuosikymmenen aikana epäsäännöllinen työ lisääntyi monissa maissa, kun hallitukset tavoittelivat joustavuutta työmarkkinoilla pääasiassa höllentämällä epäsäännöllisten sopimusten sääntelyä. Samalla säilytettiin suhteellisesti tiukemmat säännöt vakituisille sopimuksille. Mahdollinen poliittinen ratkaisu, jolla voidaan pienentää kuilua työmarkkinoilla vakituisten ja muiden kuin vakituisten työntekijöiden välillä, on määräaikaisten sopimusten tiukempi sääntely samalla kun höllennetään vakituisten työntekijöiden irtisanomisen sääntelyä. Lisäksi eri sopimusten irtisanomiskustannusten eroja voidaan pienentää ottamalla käyttöön vain yksi tai yhtenäistetty sopimus. Kaikkiin näihin vaihtoehtoihin liittyy käyttöönottovaikeuksia ja niitä varten tarvitaan täydentäviä uudistuksia tehokkuuden varmistamiseksi.

Sekä tutkinnolla että osaamisella on merkitystä työmarkkinoille sijoittumisessa niin työuran alussa kuin myöhemminkin.

OECD:n kansainvälisestä aikuisten osaamiskartoituksesta saadaan uutta tietoa tutkintojen ja osaamisen osuudesta nuorten, 16–29-vuotiaiden sijoittumiseen työmarkkinoilla tarkastelemalla kahta avaintekijää: riskiä olla työmarkkinoiden ja koulutuksen ulkopuolella ja työssäkävien tuntipalkkaa. Tulokset korostavat, että erityisen tärkeää on korkean koulutustason edistäminen, mutta myös luku- ja kirjoitustaidon, laskutaidon ja ongelmanratkaisutaitojen kehittäminen sekä opiskelualan valintatilanteessa nuorille saatavilla olevan tiedon parantaminen. Myös sekä työkokemuksella että yleisellä osaamisella on positiivinen vaikutus palkkaan uran alussa. Useissa maissa kuitenkin vain harvat nuoret yhdistävät työn ja opiskelun, ja useimmat työssäkäyvät opiskelijat työskentelevät työkokemusta sisältävien, ammatillisen koulutuksen tai oppisopimuskoulutuksen kaltaisten, virallisten ohjelmien ulkopuolella. Tämä antaa ymmärtää, että jotta opiskelijat voidaan tutustuttaa lähemmin työmarkkinoihin, ei riitä että ammatillisen koulutuksen ja oppisopimuskoulutuksen työhön perustuvia moduuleita laajennetaan, vaan on vahvistettava myös menetelmiä, jotka helpottavat kaikkien opiskelijoiden työkokemuksen kartuttamista. Tällaisia menetelmiä voisivat osa-aikaisten työntekijöiden palkkaamisen esteiden poistaminen ja mahdollisesti enintään tietyn tuntimäärän työskenteleville opiskelijoille tarjottavat verokannustimet.

© OECD

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alun perin englanniksi ja ranskaksi.

Julkaisuja on saatavilla maksutta OECD:n verkkokirjastossa osoitteessa www.oecd.org/bookshop

Lisätietoja antaa: OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate
Sähköposti: rights@oecd.org faksinumero: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Vieraile osaston verkkosivuilla osoitteessa www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2014), *OECD Employment Outlook 2014*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/empl_outlook-2014-en